

Čís. 5559.

Potvrdil-li odvolací soud rozsudek prvního soudu z jeho důvodů, není závady, by v dovolání nebylo poukázáno na vývody odvolání.

Na předsedovi společenstva kominíků nelze se domáhati náhrady proto, že nebylo společenstvem včas podáno dobrozdání, vyžádané okresní politickou správou v otázce, zda jest jinému kominíku udělit oprávnění vymetati v žalobcově obvodu.

(Rozh. ze dne 16. prosince 1925, Rv I 1387/25.)

Žalující, kominický mistr, domáhal se na žalovaném, předsedovi společenstva kominíků, náhrady škody, ježto společenstvo nepodalo včas dobrozdání proti udělení kominické koncese Josefu K-ovi v žalobcově obvodu. Procesní soud první stolice neuznal žalobní nárok co do důvodu základným. Důvody: Žalobce zakládá žalobní nárok 1. na zodpovědnosti žalovaného jako předsedy společenstva kominíků, kterou má vůči členům společenstva ohledně všech svých jednání a opomenutí, 2. na zavinění žalovaného, jež spatřuje v tom, že žalovaný opomenul podati včas, do třínedělní lhůty, jak byla společenstvu vyměřena živnostenským úřadem, dle své povinnosti dobré zdání v tom smyslu, že pro udělení koncese Josefu K-ovi není důvodu, zejména, že toho místní potřeba nevyžaduje a že by udělení nové koncese poškodilo žalobce v jeho příjmech. Žalobce zakládá tudíž svůj nárok na §y 1293 až 1295 obč. zák. Projednání první otázky, zda žalovaný je jako předseda společenstva zodpověden jeho členům, odpadá, poněvadž ze zodpovězení druhé otázky, zda je tu zavinění žalovaného, pokud se týče společenstva, vyplývá, že žalobní nárok není po právu. Na základě spisů okresní politické správy o udělení kominické koncese Josefu K-ovi bylo zjištěno, že okresní správa jako příslušný živnostenský úřad předala žádost Josefa K-a za udělení koncese společenstvu kominíků k vyjádření se s tím, že zamýšlí pro případ, kdyby žalobce nevykonával již koncese, udělit koncesi žadateli pro jeho obvod. Toto rozhodnutí bylo vypraveno dne 19. dubna 1921, společenstvo je obdrželo dne 22. dubna a dobrozdání jeho došlo okresní politické správě dne 19. května 1921, tedy po uplynutí třínedělní lhůty §u 23 a) živn. ř. Dle §u 23 a) živn. ř. je živnostenský úřad povinen poskytnouti společenstvu příležitost, by mohlo nahlédnouti do dokladů, jež přiložil žadatel za koncesi k žádosti na osvědčení své způsobilosti, a společenstvo je pak oprávněno podati ve třínedělní lhůtě dobrozdání o předloženém výkazu způsobilosti. Jen v tom smyslu byla okresní politická správa povinna vyrozuměti společenstvo o žádosti Josefa K-a, to se také stalo a společenstvo mělo vliv na udělení koncese pouze ve smyslu §u 23 písm. a) živn. ř., totiž bylo oprávněno nahlédnouti do dokladů o způsobilosti žadatelově a podati dobrozdání o předloženém průkazu způsobilosti. Právní názor žalobce, že společenstvo mělo také právo podati dobrozdání i ohledně toho, zda místní potřeba udělení nové koncese vyžaduje, a že mělo právo stížnosti pro případ, kdyby koncese byla udělena přes jeho odmítavé dobrozdání, je mylný a živnostenským zákonem nelze jej odůvodniti. Žalobce ani

netvrdí, že koncese neměla býti udělena z toho důvodu, poněvadž žadatel neprokázal náležitě své způsobilosti a že udělení koncese s tohoto stanoviska mělo býti napadeno. Je tudíž zjištěno, že společenstvu nepřislušel vliv na udělení koncese z důvodu, že tu není místní potřeby, nebo že by žalobce byl poškozen, čímž je také prokázáno, že tím, že dobrozdání bylo podáno opožděně a ztraceno tím právo odvolati se z toho důvodu, že místní potřeba nové koncese nevyžaduje, žalobci žádná újma nebyla učiněna. **O d v o l a c í s o u d** napadený rozsudek potvrdil. **D ů v o d y:** V otázce právního posouzení stotožňuje se odvolací soud s právním názorem, z něhož nalézací soud zamítl žalobní nárok již co do důvodu, i odkazuje v tomto směru na správné a věcné odůvodnění napadeného mezitímního rozsudku. Vůči vývodům odvolání budiž dále uvedeno: Živnostenský řád i v dnešním četnými dodatky novelisovaném znění zachovává ustanovení § 42 živn. ř., jak upraveno bylo zákonem ze dne 5. února 1907, čís. 26 ř. zák. (Štědrý-Buchtela 1924 str. 1103) a platí podnes ustanovení odstavce 5 onoho řu, jenž zní: Politický úřad zemský, vyslechna zřízené společenstvo a zastupitelstva obecní, může naříditi změnu nebo zrušení těchto ohraničení podle okresů, aniž proto živnostníkům, jichž se týče, přísluší nárok na odškodnění. V tomto sporu žalobce ve skutečnosti domáhá se odškodnění proto, že kominická koncese udělena byla Josefu K-ovi do vymetacího obvodu žalobcova, což jest následkem přerayonování obou vymetacích obvodů. Jest proto žalobní nárok důvodem svým ve smyslu řu 42 odst. pátý meritorně vyloučen. Proto odpadá další úvaha, zda při udělení koncese kominické Josefu K-ovi dbáno bylo místní potřeby v ř., na což by žalovaný ani jako starosta společenstva kominických mistrů se sídlem v Ú. vliv míti nemohl, když dle řu 23 a) odst. první společenstvo každé koncesované živnosti vyjádřiti se má pouze o předloženém průkazu způsobilosti, což nejvyšší správní soud i po převratu výslovně zdůrazňuje (rozh. ze dne 24. dubna 1923, čís. 6845, Štědrý — živn. řád str. 152).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolání napadá rozhodnutí jednak pro protispisovost, jednak odvolává se na právní vývody, přednesené již v odvolání proti právnímu posouzení soudu první stolice. Ježto odvolací soud rozsudek prvního soudu potvrdil v podstatě z těchže právních důvodů, není závady, by dovolatel, místo aby své právní vývody z odvolání znovu opakoval v dovolání, je tímto stručným způsobem znova neuplatnil, neboť tím zákonem předepsaná určitost obsahu dovolání zajisté netrpí. Odvolací soud se přidal k právním hlediskům rozsudku prvního soudu, jež stačí k odůvodnění shodných rozhodnutí. Nejvyšší soud nepokládá za nutné k důvodům těm přičiňovati další úvahy, neboť věc jest průhledna a podává se jasně z předpisů §§ 14 f), 23 a) a 116 živn. ř., na něž v rozsudku prvního soudu bylo již poukázáno, a dovolatel ve svých vývodech neuvádí nijakých nových hledisek, která by vyžadovala dalšího právního rozboru.